

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 8 ตุลาคม 2559..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมทุกท่าน ที่ได้มีความตั้งใจไม่ว่าจะเป็นวันว่างวันใดวันเสาร์วันอาทิตย์ก็ดี ก็สามารถเสียดละละจากเคหาสถานบ้านช่องของตนเอง มาทำทานการกุศลตามการทำมาหาได้ของตน พวกเราทุกคนพึงปรารถนาความสุขความเจริญความก้าวหน้าของชีวิต ต้องการความสุข เมื่อมีความสุขก็จะมีที่พึ่งทางด้านการทำบุญการกุศลทั้งหลาย ก็จะเป็นเครื่องประดับของตนทำให้คนเรามีทรัพย์สมบัติใช้จ่ายสะดวกสบายไม่เป็นหนี้สินของใคร มีกิจการปราศจากโทษทั้งกายและวาจาใจ หากรู้จักทางเลือกนี้แล้วและปฏิบัติอย่างนี้ เมื่อปฏิบัติตนอย่างนี้แล้วก็จะเป็นที่พึ่งของตนก็จะสบายใจ คนที่ได้ทำคุณงามความดีนี้ก็จะเกิดความสบายใจ ว่าชีวิตของเราที่มีอยู่นี้ได้ทำความดีเอาไว้เป็นที่พึ่งของตน เมื่อคิดแล้วก็มีความสุขใจ ความสุขใจนี้ก็เป็นตัวของบุญ เมื่อได้ทำก็มีความสุขอยู่บาปก็ไม่มี เพราะเราตั้งมั่นอยู่ในการทำคุณงามความดีอย่างเดียว ฉะนั้นถ้าเราทำคุณงามความดีอยู่ตลอดบาปความชั่วทั้งหลายก็แทรกแซงไม่ได้ คนที่ทำคุณงามความดีก็จะไม่เจ็บไม่ป่วยอยู่สุขสบายดี เรียกว่าบุญกุศลได้มาแก้หนี้ให้สบายใจ ใจที่สบายแล้วที่ได้ทำคุณงามความดีก็เป็นสิ่งคู่ค่าที่ดีที่สุดในชีวิต ทุกคนที่ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ยังใญ่ๆถ้ายังไม่ถึงนิพพานเมื่อไหร่ก็ต้องกลับมาเกิดอีก ก็จะได้อาศัยบุญกุศลนี้ติดสอยห้อยตามอำนวยผลให้ตนมีความสุขอยู่ตลอดก็เหมือนบางบุคคลที่เกิดขึ้นมาแล้วไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ สะดวกสบายไปจนถึงเฒ่าถึงแก่ ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บมาวุ่นวาย ไม่ว่าตาก็ดี หูก็ดี จมูกก็ดีร่างกายนี้ ถ้ำร่างกายของคนเราไม่มีโรคภัยไข้เจ็บต่างๆเป็นทุกข์ ก็เรียกว่าเป็นบาปเป็นกรรม กรรมที่ไม่ดีไม่งาม แต่ว่าคนเราเมื่อเกิดขึ้นมาแล้ว จะทำแต่คุณงามความดีอย่างเดียวนั้น มันก็เป็นของยาก เหมือนผู้ยากบรรลุนิพพาน ตั้งแต่สมัยพุทธกาลก่อน อยากรับรู้โศคาบัน บรรลุสุกิตาคามิ บรรลุอนาคามิ หรือบรรลุพระอรหันต์เป็นผู้ที่รู้แจ้งเห็นจริงแล้ว รู้จักสภาวะธรรมของโลก เรียกว่าโลกะวิพัญญูแจ้งโลก ผู้ที่รู้แจ้งโลกแล้ว ก็ไม่ต้องศึกษาอะไรอีก ยิ่งแต่พวกเราที่ยังมีความต้องการ มีความตั้งใจเพราะยังไม่สำเร็จ ก็จะได้สั่งสมคุณงามความดีทั้งหลาย สร้างสมอบรมเอาไว้

..ฉะนั้นจึงได้พากันทำทานทำกุศลตามการทำมาหาได้ของตน ก็จะได้รักษาศีล ผู้ที่ได้ตั้งใจรักษาศีลก็มีศีลคอยชำระจิตใจเรียกว่า เจตนาหังภิกขเว สัตถังปะทานิ คู่ก่อนภิกษุทั้งหลายตถาคตตรัสว่าเจตนาเป็นตัวศีล คนจะมีศีลสมบูรณ์ได้ก็ด้วยอยู่ที่ใจ ใจที่มีเจตนาจวันศีลนั้นก็สมบูรณ์ เหมือนศีล 5 แม้เราจะไม่ได้รับศีลก็ดี เราที่รู้จักว่าศีล 5 มีกี่ข้อ มี 5 ข้อ 5 ข้อนี้เราทำได้ทำอะไรเอาไว้ เราจะได้รู้จักว่า..เออ..ข้อ1การเบียดเบียนมนุษย์ สัตว์ทั้งหลายเราก็ไม่ได้ทำ ข้อ2ไม่ได้เป็นโจรเป็นขโมย ไม่ได้คอร์รัปชั่นอะไร ข้อ3 เว้นจากการประพฤติดิฉิถล่วงเกินสามีภรรยาซึ่งกันและกัน ก็ได้ศีลข้อที่ 3 อันนี้ข้อที่ 4 ก็พูดกันตามความจริงแล้ว ไม่มีสิ่งใดมุสา ไม่พูดปด อันนี้เป็นศีลทางวาจา ข้อ 5 การดื่มสุราเมรัยที่ให้โทษทั้งหลาย ก็ได้จวัน ไม่ดื่ม เมื่อได้ดูตนเองดังนี้

ก็เรียกว่าเหมือนได้สมาทานศีล เป็นคนมีศีล คนมีศีลคือมีอยู่แล้วไม่ต้องรับกับใคร เพราะตนเองปฏิบัติอยู่ไม่
ว่าจะอยู่ที่บ้านช่องหรืออยู่ที่ไหนก็ดี เรียกว่าเป็นคนมีศีลมีภาวนา ก็ให้พิจารณาดูว่าเราอยู่กับโลกนี้เป็นยังไง
โลกนี้มีทั้งดีทั้งชั่ว เหตุฉะนั้นให้รู้จักว่าความดีคืออะไร ความชั่วคืออะไร ความชั่วก็คือบาปคือความทุกข์ ..
ความดีคือความสุข เรียกว่าบุญ สร้างคุณงามความดี ถ้าเรารู้จักอย่างนี้แล้วเราก็จะพยายามทำแต่ดี พุคแต่ดี ใน
ใจก็คิดดีต่อซึ่งกันและกัน ให้ทุกคนลองคิดลองทำดู นั่งด้วยกันอย่างนี้ คิดดีก็คือคิดให้ทุกคนๆ ที่มีทุกข์ให้พ้น
จากทุกข์ มีสุขก็ให้สุขยิ่งขึ้นไปทุกคนๆ ถ้าเราพิจารณาอย่างนี้ก็จะเห็นว่าเรานี้มีเมตตา เรานี้มีคุณงามความ
ดี ก็จะมีความสุขเกิดขึ้น เพราะคุณงามความดีที่ตนเองได้กระทำเอาไว้ ให้รักษาเอาไว้เป็นข้อสำคัญ ฉะนั้น
เวลาเรานั่งรถนั่งเรือไปไหน ไปบ้านนอกบ้านนาที่ดี อยู่ที่ไหนก็ดี อยู่ที่บ้านของตนเองก็ดี เมื่อนึกถึงคุณงาม
ความดีอยู่บ่อยๆ ทำให้จิตใจของเราได้รับคุณงามความดีก็จะมีสุขอยู่เรื่อยๆ เรียกว่าเป็นคนฉลาด
ฉลาดหาเรื่องคิดที่มีแต่เรื่องมันดี เรื่องที่ไม่ดีไม่ต้องคิด ครั้นคิดไม่ดีขึ้นมาทำให้รับละรียบปล่อยรียบวาง ปล่อย
ทิ้งไปเสียความที่ไม่ดีไม่งาม เหมือนคนร้องไห้ ถ้าหยุดร้องไห้เสีย นั่นคือคุณงามความดี ทำให้ใจนี้แจ่มขึ้น
เบิกบานก็หยุดร้องไห้ได้ ฉะนั้นใครก็ตามทำบุญทำทานการกุศลก็เหมือนกัน ถ้าจิตใจของเราเศร้าหมองไม่ดี เรา
ก็ต้องละออกไป หากคุณงามความดีมาทดแทนเอาไว้ให้ใจมีความสุขให้ใจอยู่ด้วยบุญ ก็เพิ่มพูนบุญบารมีของ
ตนไปเรื่อยๆ เราก็จะได้พากันสุขใจไปตลอด นี่เป็นข้อสำคัญที่พวกเราจะพากันตั้งใจปฏิบัติในปัจจุบัน
ปัจจุบันคือขึ้นเดินนั่งนอนก็ดี เว้นจากนอนหลับ นึกถึงคุณงามความดีบ่อยๆ นึกไปเรื่อยๆ ความดีก็จะแทรก
ซึมเข้าไปในจิตใจ เราก็จะได้ปลื้มปิติยินดี ใจเขาจะได้มีความสุข ว่าเรานี้มีสมบัติ มีคุณงามความดีมีศีลธรรม
อันนี้เมื่อเรามีความดีอย่างนี้แหละเราก็จะสามารถแผ่เมตตาให้เพื่อนมนุษย์เท่าไร๋ บ้านในเมืองใดประเทศ
ไหนก็ดีที่เขามีความวุ่นวาย มีความทุกข์มีความลำบาก เพราะเขาไม่ได้ศึกษาตามหลักศาสนาพุทธเหมือน
อย่างพวกเรา ก็ยังไม่รู้ว่ากรรมดีกรรมชั่วนั้นคืออะไร อันนี้เขาพากันวุ่นวายอยู่กันต่างประเทศ ประเทศไหนก็
ดีถ้ามีการบรรณาฬ่าพินกัน ประเทศนั้นก็มีความทุกข์ ประเทศวุ่นวายไม่สงบ

..เหตุฉะนั้นบ้านใดเมืองใดที่ยึดหลักพระพุทธศาสนา มีเมตตา มีความสามัคคีปรองดองกันก็จะมีความ
สงบ บ้านนั้นเมืองนั้นอำเภอนั้นประเทศนั้น ก็มีความสงบมีแต่ความสุข สงบกายตั้งอยู่ในศีล สงบวาจาจา
ตั้งอยู่ในศีล สงบใจก็ตั้งอยู่ในศีล ก็เรียกว่าความสงบใจ เหตุฉะนั้น เมื่อมีความสงบดังนี้แหละ เมื่อไปรับ
พรจากครูบาอาจารย์พระเจ้าพระสงฆ์วัดวาอารามไหนก็ดี ก็ควรนึกแผ่เมตตาให้กับสัตว์โลกทั้งหลาย ที่ตก
ทุกข์ได้ยาก ที่ไม่รู้เรื่องราวอะไรบ้าง ถ้าจิตใจเรานึกถึงเขา เราได้แผ่เมตตาให้เขา ให้เขาได้รู้จักถูกจักผิด เขา
ก็จะได้ทำคุณงามความดีมีเมตตาต่อเรา เหมือนที่เราทำให้กับเขา เหตุฉะนั้นครูบาอาจารย์นักปราชญ์ราช
บัณฑิตเมธีทั้งหลาย ที่ท่านมีคุณธรรม หลวงปู่หลวงตาต่างๆ ครูบาอาจารย์ทุกท่านทุกองค์ที่ท่านมีคุณธรรม

แม่เมตตาให้พวกเรานั้น ได้รับความดีจากท่าน ที่ท่าน ได้แม่เมตตาให้ เมื่อเรานึกถึงครูบาอาจารย์หรือฝันเห็น
ครูบาอาจารย์มาเทศน์ให้ฟัง บางคนก็ฝันว่าท่าน ได้ให้ศีลให้พรอันนี้เรียกว่าเป็น โชคดีที่ได้รับเมตตาจากท่าน
ท่าน ได้แม่เมตตาให้ ให้ ได้รับความสุข นี่คือคุณงามความดีที่เราได้รับ เหมือนเราได้แบ่งอาหารอย่างนี้แหละ
เราแบ่งอาหารให้ห้องคั่นห้องคั่นนี้ พระภิกษุสงฆ์ทั้งหลายท่าน ได้อยู่ได้กินตามได้ตามมี ใจคอของเรากว้างขวาง
ให้พิจารณาว่าการทำบุญการถวายอาหารของเราก็คดี ได้ถวายให้ท่าน ได้ตักแบ่งกันคนละนิดคนละน้อยแล้ว
จากนั้นก็จะได้แบ่งให้กับสัตว์ทั่วไป ใจของบุคคลที่ได้ทำคุณงามความดีก็เลยเป็นสุขในการ ได้เมตตาเจือ
จานให้กับผู้อื่น ร่มเย็นเป็นสุขด้วยกัน แต่นี่ต่อไปก็ขอให้ตั้งใจรับพรและแม่เมตตา ไปดั่งที่กล่าวมานี้แล้วด้วย

..